

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 38395

гр. ., 01.05.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 127 СЪСТАВ, в закрито заседание на първи май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Я.М.Ф.

като разгледа докладваното от Я.М.Ф. Частно гражданско дело № 20221110110008 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 410 и сл. от ГПК.

Образувано е по заявление с вх. № 37012/25.02.2022 г. на „“ ЕООД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление в гр. ., бул. „“ . за издаване на заповед за изпълнение срещу ВЛ. К. П., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. ., ул. „“ . за сумата в размер на 200 лева, представляваща непогасена главница по Договор за паричен заем № ./26.02.2020 г., ведно със законна лихва за забава от подаване на заявлението на 25.02.2022 г. до окончателно погасяване на вземането, сумата в размер на 17,16 лева, представляваща възнаградителна лихва по съгласението за периода от 01.04.2020 г. до 01.07.2020 г., сумата в размер на 10,41 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 02.04.2020 г. до 01.07.2020 г., сумата в размер на 57,21 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата в размер на законната лихва за периода от 01.07.2020 г. до 24.02.2022 г., както и за сумата в размер на 60 лева, представляваща възнаграждение за закупена и използвана услуга „“ и сумата в размер на 72 лева, представляваща възнаграждение за закупена допълнителна услуга „“.

Съдът намира, че следва да бъде издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК за сумата в размер на 200 лева, представляваща непогасена главница по Договор за паричен заем № ./26.02.2020 г., ведно със законна лихва за забава от подаване на заявлението на 25.02.2022 г. до окончателно погасяване на вземането, сумата в размер на 17,16 лева, представляваща възнаградителна лихва по съгласението за периода от 01.04.2020 г. до 01.07.2020 г., сумата в размер на 10,41 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 02.04.2020 г. до 01.07.2020 г. и за сумата в размер на 57,21 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата в размер на законната лихва за периода от 01.07.2020 г. до 24.02.2022 г.

По отношение на останалите вземания по подаденото заявление, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 3 ГПК съдът следи служебно за наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител. На основание чл. 411, ал. 2, т. 2 ГПК съдът разглежда заявлението в разпоредително заседание и издава заповед за изпълнение в срока по ал. 1, освен когато искането е в противоречие със закона или с добрите нрави, а съгласно т. 3 – при констатация за наличие на неравноправна клауза или обоснована вероятност за наличие на такава клауза, от която произтича претендирано вземане. Тази проверка при заявлението по чл. 410 ГПК обхваща само изложените

твърдения за обстоятелства, от които произтичат вземанията. Ако съдът констатира, че тази клауза е във вреда на длъжника, не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя, следва да направи извод за нейната евентуална неправопраност. Процесният договор за паричен заем е сключен през 2020 г., като породените от него отношения се регулират от специалните правила на ЗПК.

От приложените към заявлението съгласно изискванията на чл. 410, ал. 3 ГПК договор за кредит и общи условия към него, се установява, че съгласно т. 15.1 услуга „“ представлява незадължителна услуга, която дава право на кредитополучателя да получи приоритетно разглеждане на искането му за отпускане на потребителски кредит преди клиенти, без закупена такава допълнителна услуга, а услуга „“ съгласно т.15.2 също е незадължителна услуга, при закупуването на която клиентът получава право да променя погасителния си план при изпълнение на съответните специфични изисквания за това.

В ЗПК е предвидено, че кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита – чл. 10а, ал. 2 ЗПК. Възможно е уговарянето само на клаузи за такси свързани с допълнителни услуги по договора – чл. 10а, ал. 1 ЗПК, какъвто характер процесната услуга „“ очевидно няма. В частта □ по приоритетно разглеждане и изплащане на потребителския кредит, същата попада в забраната на чл. 10а, ал. 2 ЗПК, доколкото е свързана с усвояването на сумата от потребителя, респективно е свързана с основното задължение на заявителя по договора, да предостави заемната сума. Касае се за възнаграждение по договора, а не за допълнителна услуга, което възнаграждение следва да бъде включено в годишния процент на разходите /ГПР/ – чл. 19, ал. 1 ЗПК. Уговарянето му като отделно възнаграждение /услуга/ има за единствена цел заобикаляне разпоредбата на чл. 19, ал. 4 ЗПК, касаеща ограничение в размера на ГПР, а съгласно чл. 21, ал. 1 ЗПК всяка клауза в договора за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне на изискванията на закона, е нищожна.

Клаузата за закупуване на допълнителен пакет „“ е нищожна поради противоречие с добрите нрави, тъй като неправопрано се третира икономически по - слабата страна в оборота, като се използва недостиг на материални средства на един субект за облагодетелстване на друг. В клаузата на т. 15.2 е предвидена една хипотетична възможност за длъжника да поиска промяна в договора за кредит във всеки един момент, без да се посочва същият реално да е получил такава. Касае се отново за възнаграждение по договора, а не за допълнителна услуга, което възнаграждение следва да бъде включено в годишния процент на разходите /ГПР/ – чл. 19, ал. 1 ЗПК. Уговарянето му като отделно възнаграждение /услуга/ има за единствена цел заобикаляне разпоредбата на чл. 19, ал. 4 ЗПК, касаеща ограничение в размера на ГПР, а съгласно чл. 21, ал. 1 ЗПК всяка клауза в договора за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне на изискванията на закона, е нищожна.

За пълнота следва да се посочи още, че при сключения потребителски заем, чрез стандартен европейски формуляр, длъжникът има качеството на „потребител“, затова съдът е задължен да провери дали договорът не съдържа неправопранни клаузи, тъй като тези клаузи не са обвързващи за потребителя, предвид действието на член 6, параграф първи от Директива 93/13 ЕИО на Съвета. Нормата на чл. 24 ЗПК изрично препраща към чл. 143 от Закона за защита на потребителя, според която норма неправопрана клауза в договор сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя, каквито несъмнено са процесните.

По претендираните от заявителя разноси, съдът намира следното:

В подаденото заявление за издаване на заповед за изпълнение е направено искане в тежест на длъжника да бъдат възложени направените от заявителя съдебни разноси в

размер на 205 лева, от които сумата в размер на 25 лева внесена държавна такса за разглеждане на искането и сумата в размер на 180 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на страната. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 26 от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението на пълномощника на „ЕООД възлиза на сумата в размер на 50 лева или общо сторените разноски в настоящото производство възлизат на сумата в размер на 75 лева. Съдът, като съобрази частта от заявлението за издаване на заповед за изпълнение, която следва да бъде уважена, по съразмерност намира, че в тежест на длъжника следва да бъде възложена сумата общо в размер на 61,17 лева, представляваща сторени от заявителя съдебни разноски в настоящото производство.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ДА СЕ ИЗДАДЕ Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по искане на „ЕООД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление в гр. ., бул. „. срещу ВЛ. К. П., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. ., ул. „. за сумата в размер на 200 лева, представляваща непогасена главница по Договор за паричен заем № ./26.02.2020 г., ведно със законна лихва за забава от подаване на заявлението на 25.02.2022 г. до окончателно погасяване на вземането, сумата в размер на 17,16 лева, представляваща възнаградителна лихва по съглашението за периода от 01.04.2020 г. до 01.07.2020 г., сумата в размер на 10,41 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 02.04.2020 г. до 01.07.2020 г. и сумата в размер на 57,21 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата в размер на законната лихва за периода от 01.07.2020 г. до 24.02.2022 г., както и за сумата общо в размер на 61,17 лева, представляваща сторени съдебни разноски в настоящото производство за заплатена държавна такса за разглеждане на искането и юрисконсултско възнаграждение за процесуалния представител на заявителя.

ОТХВЪРЛЯ заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение с вх. № 37012/25.02.2022 г. от „ЕООД, ЕИК ., със седалище и адрес на управление в гр. ., бул. „. срещу ВЛ. К. П., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. ., ул. „. в частта относно сумата в размер на 60 лева, представляваща възнаграждение за закупена и използвана услуга „. и сумата в размер на 72 лева, представляваща възнаграждение за закупена допълнителна услуга „.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО подлежи на обжалване от заявителя в едноседмичен срок от връчване на препис от настоящия съдебен акт с частна жалба пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____